

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

पत्नीसरूपतां कृत्वा कामयामास पावकं ॥ दिव्यरूपमरुंधत्याः कर्तुं न शकितं तथा ॥ १४ ॥ तस्यास्तपःप्रभावेण भर्तृशुश्रूषणेन च ॥ षट्कृत्वस्तत्तु निक्षिप्तमग्नेरेतः
कुरुत्तम ॥ १५ ॥ तस्मिन्कुण्डे प्रतिपदिकामिन्या स्वाहया तदा ॥ तत्स्कन्धं तेजसा तत्र संवृतं जनयत्सुतं ॥ १६ ॥ ऋषिभिः पूजितं स्कन्धमनयत्स्कंदं तां ततः ॥ षट्
शिराद्विगुणश्रोत्रोद्वा दशाक्षिभुजक्रमः ॥ १७ ॥ एकग्रीवैकजठरः कुमारः समपद्यत ॥ द्वितीयायामभिव्यक्तस्तृतीयायां शिशुर्बभौ ॥ १८ ॥ अंगप्रत्यंगसंभूतश्च
तुर्ध्यामभवद्गुहः ॥ लोहिताभ्रेण महता संवृतः सह विद्युता ॥ १९ ॥ लोहिताभ्रे सुमहति भाति सूर्य इवोदितः ॥ गृहीतं तु धनुस्तेन विपुलं लोमहर्षणं ॥ २० ॥ न्यस्तं य
त्रिपुरघ्नेन सुरारिविनिर्कृतनं ॥ तद्गृहीत्वा धनुः श्रेष्ठं ननाद बलवांस्तदा ॥ २१ ॥ संमोहयन्निवेमान् सत्रील्लोकान्सचराचरान् ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा महामेघौ घनिः
स्वनं ॥ २२ ॥ उत्पेतुर्महानागौ चित्रश्वैरावतश्च ह ॥ तावापतंतौ संप्रेक्ष्य सवालोकं समद्युतिः ॥ २३ ॥ द्वाभ्यां गृहीत्वा पाणिभ्यां शक्तिं चान्येन पाणिना ॥ अपरेणा
ग्निदायादस्ताम्रचूडं भुजेन सः ॥ २४ ॥ महाकायमुपश्लिष्टं कुक्कुटं बलिनां वरं ॥ गृहीत्वा व्यनदद्भीमं चिक्रीड च महाभुजः ॥ २५ ॥ द्वाभ्यां भुजाभ्यां बलवान् गृही
त्वा शंखमुत्तमं ॥ प्राध्मापयत भूतानां त्रासनं बलिनामपि ॥ २६ ॥ द्वाभ्यां भुजाभ्यामाकाशं बहुशो निजघान ह ॥ क्रीडन् भाति महासेन स्त्रील्लोकान्वदनैः पिव
न् ॥ २७ ॥ पर्वताग्रेऽप्रमेयात्मारश्मिमानुदये यथा ॥ सतस्य पर्वतस्याग्रे निषण्णो द्रुतविक्रमः ॥ २८ ॥ व्यलोकयद्मेयात्मा मुखैर्नानाविधैर्दिशः ॥ सपश्यन् वि
विधाभ्यां श्वकारनिनदं पुनः ॥ २९ ॥ तस्य तं निनदं श्रुत्वा न्यपतन् बहुधा जनाः ॥ भीताश्चोद्विग्नमनसस्तमेव शरणं ययुः ॥ ३० ॥ ये तु तं संश्रिता देवं नानावर्णा
स्तदा जनाः ॥ तानप्याहुः पारिषदान् ब्राह्मणाः सुमहाबलान् ॥ ३१ ॥ सतूत्याय महाबाहुरूपसांत्यचतान् जनान् ॥ धनुर्विकृष्य व्यसृजद्वाणान् श्वेते महागिरौ ॥
॥ ३२ ॥ विभेदसशरैः शैलं क्रौंचं हिमवतः सुतं ॥ तेन हंसाश्च गृध्राश्च मेरुं गच्छन्ति पर्वतं ॥ ३३ ॥ सविशीर्णो पतच्छैलो भृशमार्तस्वरान् रुवन् ॥ तस्मिन्निपतिते
त्वन्येनेदुःशैला भृशं तदा ॥ ३४ ॥ सतं नादं भृशार्तानां श्रुत्वा पिबलिनां वरः ॥ न प्राच्यवद्मेयात्मा शक्तिमुद्यम्य चानदत् ॥ ३५ ॥ सातदा विमला शक्तिः क्षिप्ता तेन
महात्मना ॥ विभेदशिखरं घोरं श्वेतस्य तरसा गिरिः ॥ ३६ ॥ स तेनाभिहतो दीर्णो गिरिः श्वेतो चलैः सह ॥ उत्पपात महीं त्यक्त्वा भीतः स सुमहात्मनः ॥ ३७ ॥ ततः प्र
व्यथिताभूमिर्व्यशीर्यत समंततः ॥ आर्ता स्कंदं समासाद्य पुनर्बलवती बभौ ॥ ३८ ॥